

Maakunnan reserviläiset iskussa

Oltermannissa voitto, partiohihdossa hopeaa

65. Oltermanni- viesti hiihrettiin 16.-17.3.2010 Etelä-Karjalassa. Pohjois-Karjalan reserviläispiirien joukkue voitti toiseksi tulleen Suur-Savon vain 100 metrin erolla. Viesti alkoi Lemiltä ja eteni Taipalsaaren kautta Lappeenrantaan, missä maali sijaitsi Kasarmin mäellä.

Aiemmistä vuosista poiketen rastien määrää lähes sadan kilometrin pituisella reitillä oli lisätty neljästä tai viidestä kymmeneen. Tämä toi kilpailuun lisää suunnistuksellisuutta. Uutta säännöissä oli myös mahdollisuus hiihdättä samoilla joukkueen jäsenillä useampi osuus viestin eri vaiheissa. Pohjois-Karjalan reserviläiset käyttivät onnistuneesti hyväkseen tätä sääntömuutosta.

Vänrikki Pasi Kiiskinen ja alikersantti Olli-Pekka Tolvanen hiihtivät yöllä kaksi kertaa vajaan kymmenen kilometrin osuuden. Muutaman tunnin aamuyöstä nukuttuaan he vielä auttoivat ankkuri vänrikki Tuukka Turkkaa hiihtämällä ankkuriosuuden alusta noin viisi kilometriä. Tällä "aamulenkillä" saattoi olla ratkaiseva merkitys viestin loppuratkaisuissa.

Noin 17 kilometrin pituisen ankkuriosuuden ensimmäisellä viitosella eivät Kiiskinen ja Tolvanen juurikaan saavuttaneet Suur-Savon ankkuria, joka pääsi matkaan vajaa puolitoista minuuttia ennen pohjoiskarjalaisia. Tieto matkan varrella tapahtuvasta vaihdosta kuitenkin pakotti savolaisen aloittamaan liian lujaa. Kun Turkka sai viestin vietäväkseen, hän hiihti karkulaisen nopeasti kiinni.

Sen jälkeen hiihto olikin vain ankkurien keskinäistä kyttyäilyä, kunnes vänrikki Turkka antoi savolaiselle viimeisen iskun Saimaan jäällä noin kaksi kilometriä ennen maalia.

Sähköistä seurantaa

Koko muu joukkue seurasi henkeään pidätellen ankkuriosuuden ratkaisun hetkiä Lappeenrannan varuskunnassa GPS-seurannasta. Molempien joukkueiden värilliset kulkivat videonäytöllä pitkin Saimaata aivan päällekkäin. Jännitys oli suorastaan käsin kosketeltava, sillä kovin usein ei ratkaisu jää näin loppumetreille. Ankkureiden lähestyessä maalia jännitys katsomossa jatkoi kohoamistaan, kunnes hetki ennen viimeistä maastoleimausta Pohjois-Karjalaa tarkoittava värisymboli alkoi hitaasti siirtyä pois savolaisten merkin päältä.

Oltermanni-konkari Jussi Hakulisen helpottunut tokaisu: "No, nyt se kyllä meille ratkes tämä viesti," sai aikaan iloisen naurun remakan ja joukkueen juoksemaan sisätiloista kohti Saimaan rantapenkkaa, mistä hiihtäjät voi jo erottaa paljaallakin silmällä. Jussin kommentin hetkellä eroa joukkueilla oli ehkä kolme sekuntia.

Maalissa vänrikki Turkka luki everstiluutnantti Jouni Mattilan viestin kenraaliluutnantti Pennaselle. Virallisten onnittelujen ja haastatteluiden jälkeen olivat vuorossa joukkueetovereiden onnittelut. Turkka oli ensikertalaisena Pohjois-Karjalan joukkueessa ja pääsi heti ankkuroimaan viestivoittoa. Voiko ura maakunnassa enää paremmin alkaa?

Talviset olosuhteet

Tämänvuotinen Oltermanni- viesti oli moneen vuoteen suunnistuksellisin kilpailu. Pelkkä hiihtovuhti ei riittänyt ratkaisemaan voittoa. Kilpailun aikana johtopaikalla vuorottelivat Kymi, Suur-Savo ja

Voittoisalla viestijoukkueella oli jo ennen lähtöä suunnitellut hyvällä mallilla.

Pohjois-Karjala. Oman lisänsä kilpailuun toi ennätyksellinen lumen määrä maastossa, mikä hankaloitti metsälätkien tekemistä. Onneksi järvillä oli kantava keli, joka tosin yöllä muuttui todella nahkeaksi. Vaativuutta kilpailuun toi myös alimmillaan -26 celsiusasteeseen painunut pakkas. Onneksi kova pakkasalvi oli totuttanut kilpailijat kestämään pakkasta ja varustautumaan oikein kilpailusuorituksiinsa. Näin pahempia paleltumisia ei päässyt tapahtumaan.

Kilpailureittien suunnittelulla on tärkeä osa kilpailussa. Huoltajana toiminut kapteeni Jaakko Leppänen johtikin karttaryhmää onnistuneesti. Kun joukkue vielä pystyi toteuttamaan päivällä maastossa tiedustelemansa reitit ja suunnitelmat, olivat voiton avaimet pohjoiskarjalaisilla.

Vuoden 2010 Oltermanni- viesti oli 14. pohjoiskarjalaisille. Ensimmäisen kerran mukana oltiin vuonna 1995. Välillä tuli kaksi väli vuotta, mutta 2000-luvulla on oltu mukana joka vuosi. Ensimmäiset vuodet menivät opetellessa, kunnes vuonna 2004 viesti ensimmäisen kerran onnistuttiin voittamaan. Sen jälkeen voittoja on tullut kolme lisää.

Kotikisat edessä

Yhteensä Oltermanni- viestiin on reserviläisten joukkueessa osallistunut 14 vuoden aikana 67 eri reserviläistä maakunnasta. Eniten osallistumisia on kapteeni Timo Makkosella, 13, kapteeni Jaakko Leppäsellä, 12 ja alikersantti Jussi Hakulisella 12. Ilahduttavaa tänä

vuonna oli erityisesti se, että joukkueessa oli kaksi ensikertalaista ja muutenkin joukkue oli keski-ikänsä edellisvuosia nuorempi.

Vuoden 2011 Oltermanni- viesti hiihdetään jossain päin Pohjois-Karjalaa. Se ei merkitse selvää kotikenttätietoa, vaikka edellinen kotikisa vuonna 2005 voitettiin. Yritys voiton uusimiseen tulee kuitenkin olemaan kova. Ensimmäiset halukkaat hiihtäjät ovat jo ilmoittautuneet ehdolle joukkueeseen. Aika näyttää, joudutaanko kotikisoissa hiihtäjiä joukkueeseen pääsemiseksi jopa karsimaan. Harjoittelu on siis jo eri puolilla maakuntaa aloitettu, samoin armeijan kaluston epä-määräisten liikkeiden tarkkailu metsästysmajojen ja vastaavien läheisyydessä.

Joukkueen puolesta,
Timo Makkonen

Vuoden 2010 Pohjois-Karjalan reserviläispiirien joukkueen jäsenet:

Vänrikki Pasi Kiiskinen, Lieksa, alikersantti Olli-Pekka Tolvanen, Joensuu, korpraali Mikko Auvinen, Kontiolahti, alikersantti Ahti Toivanen, Polvijärvi, ylikersantti Rauno Saastamoinen, Lieksa, alikersantti Matti Roininen, Valtimo, kapteeni Timo Makkonen, Joensuu, alikersantti Jussi Hakulinen, Kitee, alikersantti Simo Turunen, Lieksa, alikersantti Mika Piminäinen, Lieksa, vänrikki Tuukka Turkka, Joensuu, johtaja, kapteeni Jaakko Leppänen, Joensuu, huoltaja, alikersantti Esko Sirparanta, Liperi, varamies, korpaali Avonius, Kontiolahti, varusmieskuljettaja, jääkäri Berg, Siilinjärvi, varusmieskuljettaja.

Pohjois-Karjalan reserviläisten joukkue osallistui maaliskuun alussa järjestettyihin sotilashiihdon SM-kilpailuihin Keuruulla. Reserviläisille on tarjolla partiohihto, jota pidetään Oltermannin viestin kanssa arvostetuimpana sotilashiihtolajina. Joukkueen realistisena tavoitteena pidettiin sijoja 3-5, sillä muutamalla joukkueella oli mukana erittäin kovia hiihtäjiä.

Matka kohti Keuruuta alkoi keskiviikkoamuna 10.3. kello 6.00 joukkueen jäsenten kyytiin keräämisellä. Joukkueen huoltajana toimi ansiokkaasti Jukka Päivinen. Edellisenä päivänä olimme käyneet Kontiorannassa kohdistamassa aseet sekä kuitaamassa kilpailuvarusteet. Perille Keuruulle saavuumme parahiksi lounasaikaan, ja ruoan päälle reserviläisille pidettiin kertausharjoituksen alkuluento. Luennon ja majoittumisen jälkeen pääsimme sitten tosimelellä valmistautumaan kisaan, kun kävimme ampumapaikalla harjoittelemassa vielä ammuntaa. Ammunnan harjoittelu on tärkeä osa kilpailuun valmistautumista, sillä rynnäkökivääriä ei tule käsiteltä kuin pari kertaa vuodessa juuri reserviläiskisoiden yhteydessä. Kun aseet ja itseluottamus oli saatu kohdilleen, kävimme porukalla vielä hiihtelemässä kisaladut läpi. Kilpailut käytiin samalla stadionilla jossa kilpailtiin tammikuun pakkasilla sprintti- ja yhdistelmähihdon SM-kisat, joten ladut olivat

Partiohihto Keuruulla

profiiltaan erittäin rankat. Hiihdon jälkeen pidimme joukkuepalaverin, jossa joukkueenjohtajaksi kaavailtu kapteeni Jaakko Leppänen sanoi siirtyvänsä varamieheksi, sillä kisaviikolla vaivannut flunssa ei ollut vielä täysin talttunut. Näin joukkue sai lopullisen muotonsa, joka myös ilmoitettiin järjestäjille:

Partion johtaja vänrikki Hannu Airila Kontiolahti, varajohtaja vänrikki Tuukka Turkka Joensuu, jäsen alikersantti Mika Piminäinen Lieksa, jäsen korpraali Sami Oinonen Lieksa, ja varamies kapteeni Jaakko Leppänen Joensuu.

Tankki täyteen

Päivän askareet oli hoidettu, joten lähdimme viettämään iltaa Varuskuntakerholle, jonka ruoka-annoksia oli keuhuttu. Huhun mukaan kerholta ei kukaan ole lähtenyt nälkäisenä, joten emme yllättyneet kun kohtalaisen suuret ruoka-annokset kannettiin eteemme. Kun tarjoilija tuli keräämään tyhjiä lautasia pois ja kysyi jäikö

jollekin nälkä, niin nostin huumorimielellä käteni ja ilmoitin että vähän vielä hiukoo. No, kymmenen minuutin kuluttua tarjoilija kantoi uuden samanlaisen annoksen eteeni ja kertoi tulevansa puolen tunnin kuluttua katsomaan olenko vielä nälkäinen. Ajattelin että mieluummin syön toisen annoksen kuin sanani ja sain kuin sainkin työllä ja tuskalla annoksen syötyä. Tankkaus tuli ainakin hoidettua perusteellisesti... Ruoan päälle kävimme vielä saunomassa ennen nukkumaanmenoa.

Kisapäivä valkeni aurinkoisena, mutta sääennusteiden mukaan sadealue saapuisi kisan aikana Keuruulle. Lähdimme hyvissä ajoin kisapaikalle, jossa huoltoryhmä oli laittanut suksemme kuntoon. Suksien testauksen jälkeen pohjiin lisättiin vielä hermokerros liisteriä ja olimme sitä myötä valmiita kisaan.

Pitovaikeuksia

Matkana oli siis 30 kilometriä perinteisellä

tyyllillä lumipuvussa ja aseet sekä reppu selässä. Kisa hiihrettiin omilla suksilla. Ensimmäisen kierroksen (6,7 km) aikana vauhti oli hyvää, mutta toisen lenkin (9,6 km) aikana Oinosen suksista oli pito kadonnut, ja hidastimme vauhtia reilusti. Väliaikojen perusteella kolme joukkuetta hiihti huomattavasti meitä kovempaa, mutta olimme melko tasoissa Kainuun partioiden kanssa. Toisen kierroksen jälkeen Oinonen ja Piminäinen vaihtoivat suksia keskenään, ja muutoksen myötä vauhtimme nousi jälleen hyväksi, vaikkakin Piminäinen oli tiukilla huonosti pitävien suksien takia. Viimeisen lenkin (13,3 km) puolivälissä oli ammunta. Ammunnassa partiolla on neljä taulua kaadettavana, ja jokaisella partion jäsenellä on käytettävissä kolme patruunaa. Jokaisesta ohilaukauksesta tulee sakkoo 3 minuuttia, joten ammunta on hyvin ratkaisevassa roolissa sijoitusten kannalta. Meillä ammunta sujui kohtalaisesti. Ensimmäisillä patruunoilla Turkka ja Piminäinen kaatoivat omat taulunsa, kun itselläni ja Oinosella laukaus meni ohi. Turkka paikaksi minun tauluni ja Piminäinen yritti paikata Oinosen taulua, muttei siinä onnistunut. Turkka sitten kaatoi varmalla otteellaan myös viimeisen taulun, ja lähdimme ampumapaikalta yhdeksän sakkominuutin kanssa pois.

Jatkuu s. 9...